

کمیسیون اروپا برای اصلاح نظام شکر خط‌مشی کمترین تعدیل را در پیش خواهد گرفت

مترجم: محمدباقر صارمی

این پیشنهادات، آن گونه که در "نظریات" کمیسیون برای عملکرد آینده نظام شکر تنظیم شده، نه برای قابل قبولتر ساختن نظام غیر عادلانه و غیر کارآی فعلی برای مصرف کنندگان و مالیات دهندگان و نه برای قابل دفاع‌تر ساختن آن در زمینه بین‌المللی، هیچ کاری انجام نمی‌دهد. کمیسیون اساساً می‌اندیشد تا بین انجام کمترین تعدیلات در این نظام و یا اصلاً عدم انجام کاری مؤثر در این مورد یکی را انتخاب کند. راه‌های مختلفی که در گزارش کمیسیون تنظیم شده این است که یا باید به دنبال کاهش ملایم و مورد توافق قیمت حمایتی و سهمیه شکر درجه B در هر سال در فاصله سالهای ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰ بود و یا اینکه از پیش، روی هیچ موضوعی توافق نکرد، و به جای آن هماهنگ با موقعیت بازار تعدیلات سالانه در

در خلاصه پیش‌نویس پیشنهادهای کمیسیون اروپا برای اصلاح سیاست شکر اتحادیه اروپا کمیسیون مشخصاً توصیه می‌کند، برای انطباق این سیاست با الزامات موافقتنامه دوراوگونه گات، باید کمترین تعدیل مطلق در نظام حمایتی قیمت‌های کشاورزی و قیمت‌های شکر تصفیه شده در کارخانه انجام شود. کمیسیون به وضوح، این نوشته را دنبال می‌کند و نه روح موافقتنامه گات را. کمیسیون همچنین به اصلاحات سیاست مشترک کشاورزی (موسوم به اصلاحات "مک شری") که قصد داشت نه تنها در یک سیاست با جهت‌گیری بیشتر به سوی بازار از درآمدهای کشاورزی حمایت کند، بلکه می‌خواست قیمت‌های منطقی‌تری را برای مصرف‌کنندگان تعیین کند، توجه اندکی دارد.

قیمت و سهمیه را دنبال نمود.

جایگزین هرگونه کاهش سهمیه تولید شکر درجه B خواهد شد. در این وضعیت، هنوز برای کشاورزان، صرف می‌کند که مناطق زیر کشت خود را در سطوح فعلی حفظ کنند و تصفیه کنندگان شکر نیز سطوح فعلی فعالیت کارخانه را حفظ نمایند. بنابراین سطح فعلی، ۱۵/۵ درصد یا بیشتر از تولید شکر به اصطلاح غیر سوبسیدی افزایش خواهد یافت و عرضه شکر اتحادیه اروپا به بازار جهانی که به طور متوسط ۴ میلیون تن در سال است (سهمیه شکر سوبسید شده درجه B به اضافه ۲/۲۵ میلیون تن در سال شکر غیر سوبسیدی درجه C) بدون کاهش باقی خواهد ماند.

تمام آن چیزی که تغییر خواهد کرد آن است که نسبت شکر سوبسید شده به شکر غیر سوبسیدی در صادرات، به نفع شکر غیر سوبسیدی تغییر خواهد کرد. مشکل بتوان دید، کاهش کمیتر از ۲۰۰ هزار تن در صادرات شکر سوبسیدی اتحادیه اروپا، افزایش مهمی در قیمت‌های جهانی را موجب شود.

هزینه بالای مصرف کننده و مالیات دهنده ابقاء خواهد شد

نظریات کمیسیون اروپا حتی هیچ گونه تغییری در بعد داخلی را پیش بینی نمی‌کند. سطح هزینه مالیات دهنده برای حمایت از نظام شکر مقدار زیادی بدون تغییر باقی خواهد ماند و "مالیات" مؤثر که مصرف کنندگان برای ترجیح خرید شکرشان از تولید کنندگان پر هزینه اتحادیه اروپا می‌پردازند، متجاوز از

برای جلوگیری از فروپاشی بازار داخلی اتحادیه اروپا در اثر تبدیل موانع غیر تعرفه‌ای به تعرفه - که طبق پیمان گات الزامی است - قیمت‌ها باید احتمالاً از سال چهارم اجرای پیمان به بعد تعدیل شوند.

کاهش قیمت‌ها و سهمیه‌ها برای بازارها تفاوت اندکی خواهد داشت

حتی اگر در نهایت اولین راه حل، به شورای اروپا توصیه شود، احتمال نمی‌رود که کمیسیون کاهش ۳۴۰ هزار تنی سهمیه شکر درجه B را که مقررات کاهش صادرات سوبسیدار گات به آن اشاره دارد به طور کامل پیشنهاد کند و یا شورا با آن موافقت نماید. این رقم بدون تردید با توجه به پیش بینی ۱۵۰ هزار تن کمبود در توازن شکر چهار کشور اتحادیه تجارت آزاد اروپا (EFTA) که احتمالاً از اول ژانویه ۱۹۹۵ به این اتحادیه خواهند پیوست، به طور نزولی تعدیل خواهد شد.

کمیسیون ظرف دوره اجرای پیمان گات حداکثر ۲ درصد کاهش سالانه قیمت مداخله‌ای را در نظر دارد و احتمال می‌رود کاهش واقعی، به طور قابل ملاحظه‌ای پایین باشد. آنچه می‌توان با اطمینان گفت آن است که نه تعدیل قیمت‌ها و نه کاهش سهمیه‌ها اگر وجود داشته باشد... هیچ گونه تفاوت مهمی در سودآوری کاشت چغندر قند، نسبت به سایر محصولات نخواهد داشت، نتیجه آن خواهد بود که شکر درجه C

۶۰ درصد باقی خواهد ماند. هزینه مالیات دهنده نیز بالا باقی خواهد ماند. علی‌رغم ادعاهای پی‌درپی گروه فشار شکر، نظام شکر اتحادیه اروپا از نظر مالی خودکفا نیست. کسری بین درآمد مالیاتی از تولیدکننده و مخارج سالیانه سوسیدهای صادراتی و مداخله، طی چهار سال گذشته، به طور متوسط سالیانه نزدیک به یک میلیارد واحد پولی اروپا (اکو - ECU) بوده که در حقیقت این کسری از اواسط دهه ۱۹۸۰ مرتباً افزایش یافته است.

به همین ترتیب در این سیاست هیچ‌گونه کاهشی در هزینه‌های مصرف‌کنندگان وجود ندارد. متوسط قیمت‌های فعلی مصرف‌کننده در آلمان، فرانسه و انگلستان نزدیک به ۳۰۰ درصد بالاتر از متوسط قیمت جهانی شکر است. در حالی‌که هیچ‌کس ادعا نخواهد کرد که قیمت اتحادیه اروپا در هیچ‌کجای یک بازار آزادتر، پائینتر از سطح قیمت ورشکست‌کننده جهانی باشد، فضای قابل توجهی برای کاهش این حاشیه وسیع، در یک نظام عادلانه‌تر، وجود خواهد داشت. در عین حال، معادل سوسید تولیدکننده^۱ (سود تولیدکننده در اثر این سیاست) و معادل سوسید مصرف‌کننده^۲ (در این مورد، کاهش رفاه) آن‌گونه که توسط سازمان همکاری اقتصادی و توسعه اندازه‌گیری شده هیچ‌گونه علامتی از کاهش را نشان نمی‌دهد. معادل سوسید تولیدکننده، در حال حاضر، نزدیک به

۶۰ درصد از کل عواید متعلق به تولیدکننده است، در حالی‌که مالیات مصرف‌کنندگان کمتر از ۶۰ درصد نیست.

در چنین اوضاع و احوالی می‌توان منطقاً انتظار داشت که کمیسیون ممکن است ضرورت اعمال تعدیل، طبق پیمان‌گات را بهانه‌ای برای متناسب ساختن نظام شکر با سیاست مشترک کشاورزی اصلاح شده و همچنین بازار داخلی یکپارچه قرار دهد. فقدان انعطاف در تبدیل سهمیه‌ها، تجهیز بازارهای عمده فروشی با نظام اتحادیه اروپا و فقدان تعدیل سطح قیمت‌ها نسبت به سایر کالاهای عمده مورد حمایت سیاست مشترک کشاورزی اروپا، بدان معناست که نظام شکر، همچنان یک بخش بزرگ اصلاح نشده در کشاورزی اروپا خواهد ماند.

قدرت گروه فشار شکر اتحادیه اروپا

این واقعیت که بخش شکر کمیسیون اقتصادی اروپا با مطرح کردن دو راه حل پیشنهادی در یک گزارش منفرد چه بهائی به آنها می‌دهد، نشانگر آن است که بخش مذکور در معرض فشار بوده است تا کمترین تغییر را در نظام فعلی انجام دهد. این واقعیت همچنین ضعف مداوم کمیسیون در مقابل فشار شدید از جانب گروه فشار قدرتمند اتحادیه اروپا را که توجه

1- PSE = Producer Subsidy Equivalent.

2- CSE = Consumer Subsidy Equivalent.

چندانی به حفظ درآمدهای کشاورزان نداشته، اما تمام تلاش آن، حمایت از سودهای انحصاری صنعت تصفیه شکر بوده است را روشن می‌سازد.

مصرف کنندگان شکر خواستار کاهش قیمت‌ها می‌باشند

مصرف کنندگان شکر اروپا در این اواخر از کمیسیون خواستند تا تضمین کند که هرگونه تعدیل برای ایفای تعهدات پیمان‌گات، باید با کاهش قیمت و نه با کاهش سهمیه‌ها اجابت شود. "آرنولد وان هک" - رئیس اتحادیه صنایع شکلات، بیسکویت و شیرینی اتحادیه اروپا - در مصاحبه با رویتر اظهار داشت: "قیمتهای پائینتر شکر حداقل کاری است که

کمیسیون باید به عنوان بخشی از این اصلاحات ارائه دهد." وان هک خاطر نشان ساخت: "احتمال نمی‌رود ما در حصول به یک اصلاح بنیانی موفق شویم، بنابراین اکنون در حال تعریف اجزاء ضروری هستیم." رئیس اتحادیه مذکور ادعا کرد: "کمیسیون، دیگر مایل نبود به حرفهای مصرف کنندگان شکر گوش کند و هدف از پیشنهادش صرفاً تضمین موافقتنامه، به وسیله وزرای کشاورزی اتحادیه اروپا بود." وان هک اظهار داشت: "کمیسیون باید خود را به بهترین راه حل و نه به آنچه به طور سیاسی عملی است محدود کند. اگر کمیسیون چنین روشی را در سال ۱۹۹۲ اتخاذ کرده بود، هیچ گونه اصلاحاتی در مورد سیاست مشترک کشاورزی مورد نیاز نبود."

